

SAMI USTEB.

No. 7.

Juli manost 1901.

3ad jakkodak.

Vuoigalas moridæbme

Madagaskarest.

Min missonærak læk dal ozzom dam stuora ilo oaidnet helludak-vuoigana luottadæmen dai gastasuvvumi bagjeli ja cakketæmen dam almalaš dola, atte duhat ja duhat olbmui jerrek: Maid galgam dakkat, vai audogassan saddam? Æi si sat æmbo barga okto, mutto Vuoigana jes bargga.

Ambatorenist ælla okta vuoras olmai, gæn namma læ Rainisoalambo. Son dat læ, gæn Ibmel læ adnam gaskaobmenes moridattem varas dam ođđa ællema. Nuftgo vuostas helludakbæive, nuft lasetuvvujek ollok særvvegoddai, si buoredok rumalaš davdaidgerokkadusa bokte; si læk bigjujuvvum giddagassi eisevaldin; mutto moridæbme ain viddasæbbut manna.

Dak duhatak, guđek læk occam rumalaš daihe vuoigalas buoradusa, læk buokak ozzom halidusa dakkat duodalaš gattamuša ja gavdnat bestujume. Girkok læk dievva gulddalegjin, ædnagak dattuk gastasuvvut ja komfarmerjuvvut, ja lokkamættom eoaggalmasak dollujek girkoindaihe viesoin. Dam ragjai i dovddu erotus særvvegodde ja dai moridattujuvvumi gaskast, nuftgo davja Norgast. Girko buoremus olbmuk læk angerebmusak; damditi æi si mana girko-uvsa mæddel, mutto aito girko-uvsa sisa. Moridattujuvvumak dovdekk dusefal ovta bakkoma, dam ođđa stuora bakkom: Rakisteket gutteg guimiddædek! Damditi si ævtodatolazat balvvalek buokaid ja æi dato dubmit ovtage.

Dal aigom jorggalet girje, maid 3 dain sardnedegjin læk æallam særvvegoddidi Betafost:

„Jesus Kristusa nammi.

Rainitjarag ja Radaniela ja Rapetera celkak dærvvuodaid Hærra mattajegjidi Betafost.

Kristus ustebak!

Vaiko mi læp ollok, de mi læp almaken okta Hærra siste; dastgo okta Vuoigana bargga min siste ja cakket rakisvuoda dola, vai mi ollasuttaseimek dom alemus rakisvuoda bakkoma, man birra Hærra læ cælkam, atte rakisvuodast galggek su mattajægjek dovddujuvvut. Damditi mi goeop din gidda doallat ja occat obba vaimostædek dam divras bærrala, maid Jesus læ addam mattajegjidasas eighan dam mailmest.

Jos di dattobetet diettet, maggar dat læ, de geeet Jesus Kristus min Hærra ala: læt miedamanasen, gierddavažžan, æi gadaštet, æi buossot, æi sladdardet, æi ramedet jecaidæsek, æi likot bahavutti. Buok dat ja buok, mi sæmmalagaš læ, gavdnui min Hærra siste, gæst læi olles rakisvuotta.

Jos mi læp su mattajægjek, de mi ferttip oappat dakkat dam, maid son dagai. Don ferttik biettalet dast, mi i sieta su mænnođæbmai; dastgo dat læ bærgalaga oapatus.

Mutto dattet. atte Hærra læ lakka; damditi allet divte jurddagidekk baccet dam rumalaš davddi, mutto jurdaseket darkkelet dam ala, moft sielo davdda buoreduvvuši, amas dot bæivve boatet din bagjeli fuomaskættai. Dittet maidai, atte su rika vuoddo juo læ bigjujuvvum min gaski; min æalmek læk dam oaidnam, min gieđak læk dasa guoskam, min bæljek læk dam gullam, æp mi dal sat æmbo sævdnjadvuodost raivo, mutto læp ozzom oaino sagai.

Vieljak ja oabak! Din diti æp mi vaibbam

ija bæive*) amamek losidattet din; din diti mi læp gierddam sælgebælde sardnom, bækkemsa-
nid ja doarradallujume, læp soaimatallam suolan
ja værredakken, læp agjujuvvum olgus ja bagjel-
geččujuvvum. Buok dam læp mi dussas gillam,
jos i dat sadne, maid mi læp digjidi sardnedam,
saddad saddoid Hærra oudast ja dugjo ođđa miela,
ođđa ællema ja ođđa ællemgærde.

Min Hærra Jesus Kristus arbmo ja rafhe
lekus dingum. Amen.“

Dam girjest daidda læt juoga, masa æi buo-
kak liko; mutto mi arvvedep dam buorebut, go
mi gullap, atte Rainitiarag læ juo 8 gærde bigju-
juvvum giddagassi evangeliuma diti.

Bahab orro læmen, atte dak olbmak æi
dato gullat ovtage girkkoi; si celkkek, atte galgga
læt dussefal okta girkkoi, go Kristus farga boat-
ta; damditi si dattuk goččujuvvut Hærra mat-
tajægjen. Mutto almaken si goččuk bakenid man-
nat papai ja oapategji lusa oapatuvvum varas ja
goččuk kristalažaid barggat girkkoi oudast.

Si celkkek, atte sist læ dussefal okta oapa-
tægje, namalassi ođđa testamenta; mutto si mie-
detek, atte æi si vela dovda testamenta nu burist,
ja bivdekk missonærain oapatusa.

Dasa bodi vela, atte Rainitiarag ja su skip-
parak adde mattajegjidasas sierra oapatusa ra-
kisvuoda birra, olles jorggalusa bir-
ra, bærgalagai olgusagjem birra, buo-
radusa birra rokkadusa bokte ja
Jesusa farga ruoktotboatem birra.
Ja si juogadek mattajegjides guovte jovkkui: mut-
tomak, guđek dattuk mannat, gosa goččujuvvujek,
sardnedam ja buoredam varas; si goččujuvvujek
apostalen. Muttomak orruk ješ gutteg su bai-
kestes ja barggek Ibmel oudast; si goččujuvvujek
baimanen. Juokke biballokke oaidna, atte sin
oai vel læ testamenta mielde vagjolet.

Okta oappo sist læ, mi i læk bibbal mielde,
— atte juokke davdda læ bærgalagast boattam.
Sin eoaggalmasai siste gullujek davja sanek, mak
ægjek min beljidi amasen. Vuostæedin si sard-
nedek dai ouddal namatuvvum duottavuodai birra,

*) Duottavuotta læ, atte si bargge hæitekættai
æige vuostaivalddam goassege addaldagaid.

ja dasto hui eabba lakai ravvijek olbmuid naitus-
dile, sida, bargo ja eorggadvuoda birra j. n. v.
Mutto de si alggek euvvogoattet alla jienain,
goččuk bærgalagaid mannat aibmoi daihe mæccai
ja bigjek giedaidæsek olbmui ala ja celkkek mut-
tomidi: „Du suddok læk dudnji Jesusa nammi
andagassi addujuvvum“; buccidi si celkkek, atte
bærgalak galgga olgus vuolgget; de buoccek davja
doargestisgottek, ja davja si buorranek.

Go missonærak celkkek, atte æi buok dav-
dak læk bærgalagast boattam, de si vastedek:
Buok Gassain læ bærgalak, ouddalgo si læk sad-
dam duotta jorggalussi.

Mutto vaiko si damditi muttom dafhost
boastot oapatek, de læ almaken dat moridæbme
stuora, stuora illo.

Dastgo aito dat læ dapatuvvam, maid Jesusa
balvvalægjek juokke aige ja juokke ædnamest
læk rokkadallam, atte mi biettalep bærgalagast
ja buok su dagoin ja buok su mænoin ja obba
vaimostæmek oskop Ibmel ala ja balvvalep su.
Go si, guđek læk læmas bærgalaga balvvalægjek,
botkijek baddidæsek ja addek jecaidæsek Ibmela
halddoi, de læ albme boattam ædnam ala, ja
vaivan suddolas guddujuvvu dego engelseajai alde
dam ođđa mailme guvllui.

Atte olbmuk baterek dain baha gæinoin,
atte naitusguoimek, gæi bagjel bærgalak læ rađ-
đim, algatek aibas ođđa ællema, atte kristalažak
euvvovek særvvegode eoaggalmasa siste ja dov-
dastek gadnjalignum sin suddoidæsek, atte sævd-
njadvuoda famok læk rađđim sin bagjel — atte
olbmuk jorggalek jecaidæsek, dat læ sagga stuora
illo.

De æi si læk barggam dussas, guđek læk
golatam famoidæsek Kristus balvvalusa siste
Madagaskar ædnamest.

Væketeket ain vela, rakis kristalažak Nor-
gast, ja servvet missonbarggoi!

Landstad nr. 565.

Nuotta: L. M. L. koralgirje nr. 65.

1. Jesus læ mu jedđitus,
son, mu bæste, ælla vela;
dam mon dieđam; imgo mon

oagjebassan mate ællet,
vaiko jabmem-jurddagak
bagjanaddek davjarak?

2. Jesus ælla vissasi;
su, mu bæstam, galgam oaidnet
loppeduvvum ædnamest;
galgasingo dalle ballat?
Son læ oaivve, latto mon,
sidi mieldes bukta son.

3. Sudnji doaivo æadnasin
æavgga mon læm æadnujuvvum,
de mu osko giettage
su i goasseg' luoitte galga,
nuft att' jabmem ærotet
muo i væje Jesusest.

4. Oazze læm, ja vissaset
muolddan okti ferttim saddat,
mutto bæstam, Jesus Krist,
ædnamest muo bajasbokta,
vai mon hærvasvuoda sist
alo suina ælasim.

5. De dain likin galggek fast
dak mu lattok gokæjuvvut,
ja dam rubmas siste mon
Ibmel rokkadallat galgam,
ja dam oaze siste mon
almest oainam Jesusa.

6. Dak mu æalmek galggek maid'
su, mu bæste, fastain dovddat;
mon, mon jes — mutt' hærvasen —
rakisvuodast sudnji buolam,
nuft att' must i mikkege
galga sat læt nokkavas.

7. Mi dast skippa, æiruda,
dobbe hærvas, dærvas sadda,
dabe læm mon ædnamlas,
almalazzan likkam bajas,
jabmem sist læm lundulas,
arbbim ællem agalas.

8. Illodeket, lattoidam!
Kristus guodda gal din buokaid.
Vaiko havdest orrobot',
havdest olgus son din ravkka
garra basun-æuogjamin,
mi maid' gullu havdi sist.

9. Satan gielaid boagostet
oazobetet, jabmem maida;
dastgo aimo æada di
Jesus lusa mannabetet;
dalle moras, hægjovuott',
buokrak vuittujuvvum læ.

10. Mutto miela bajedet
galggabetet alme guvllui;
ædnam himoin vuoinadek
buttesteket! Vainoteket
dam, mi bagjen almest læ,
gost di dattobetet læt.

S u d d o s a d d o k.

New-York gavpugest Amerikast legje gid-
dagasa oudasteuozok fuobmasam, atte værredak-
kek hui davja gulle sæmma sokki; si ribme dam-
diti dam ase visut guoratallat.

5 jukkes oaba legje, ja 75 jage æada læi
sin nalle 1200 mana ja manai mana. Dain legje
280 vaivaskasa alde, 140 legje værredakkek, 60
suollagak, 7 olmusgoddek, 165 fuorak, 91 luovos
manak, 480 legje buocamen dam davdast, mi
darvvan furrusegjidi. Ja dam lakai læi ollo
stuora sogai dafhost.

Hirbmad læ dam lokkat. Luonddo rangast
alelassi, go dam lagak bagjeldulbmujek, ja dat i
goassege andagassi adde. Ibmel læ angeris Ib-
mel ja ocatalla vanhemi suddo manai ala gidda
goalmad ja njæljad buolva ragjai.

Rakis nuorra olmus, muite dam: erinoamaet
oaze suddok, furrudak ja jugisvuotta, saddadek alo
hui fastes saddoid.

Bivde væke dai vuostai Jesusest, su basse
rubmasest, su basse varain.

Kæisara paraplya.
(Jorggaluvvum Darogiel-avisast: „Norske Gutter.“)

Kæisar Josef dat nubbe vazi muttom bæive alma guimitaga ja dam dalas aige virulaš bondegarvoi sist eada muttom stuora aikkamnorra-vuovde, gost dussefal duoigo daigo ain gavdnui vuovddegēi orromviesso.

De fakkistaga arvvegođi rašo-arve, ja oaivamus-rippo, gutte læi asetazat garvvodam, vabaidi galbmaset. Sust i læm paraplya (arvve-skoavdde) mielde, ige son obba vuorddamge gavdnat maidege suogjen, ouddalgo son bođi vuovdest erit.

Fakkistaga de aicai son suova bagjanæmen bajas muorai gaskast; dallanaga aicai son maida ovta ucca, hæjos visuca rabastuvvum uvsain, ja uksaraige eada oini son maida vitta daihe gutta mana hæjos biktasidi garvotuvvum, guđek gaskotakki dukkuradde ja gaskotakki hui ælljaret nag-gatalle æige orrom maidege dietteme arvest, mi risai gukkas sisa vissui. Kæisar læi dal ilost dam diti, go son almake dal læi gavdnam aldse-sis suogjebaike, ja lavkki hui hoapost bagjel uksa-lasa sisa stuora imašen manaidi, guđek suorgga-nemin viekkalegje ja eiekkadegje viessočikki. Josef dat II sarnodi eabbaset singuim, buorrana-dai singuim ja divti sin sarnodet. Son oazoi dal gullat, atta sin ače ja ædne læiga mannam gav-pugi æbage galggam sidi boattet ouddal ækkeda.

„Soai maida diedostge dal njuoskaba“, celki dat boarrasæmus manna ja gæcai mašotesvuodain alme guvllui, „ja ige sodnost læk vel paraplyage mielde!“

„O, na lægo dist paraplya maid?“ jærrali kæisar, gutte oroi dal sagga millusæmen.

„Na læ, ja maida okta daggaras, mi læ hui eabbes. Datokgo oaidnet dam?“

Ja barnas goarnasti dal ovta stuolo ala ja stuora verdogasvuodain vuolas valdi ovta hui ruksis, bombul-linest rakaduvvum paraplya, mast legje govdda stavek.

Josef dat II imastalai dam paraplya stuora millusemin, go dat oroi læme, jur dego obba viesso-bæras dam vuolde lifei gavdnam arvesuoje.

„Jos di dal, manak, sataseidek luoikkat dam

paraplya munji“, celki son, „de daidasim mon almake sattet dal sidi bæssat mælggad goikke likin.“

„Lægo dust dalle gukke sidi?“ jærrali muttom dain manain.

„Na læ galle, obbarak gukke; golbma njæljadas dimo vazzem-matke dam rajest. Leket dal nuft sivvojak, di ucca manačak, ja luikket munji dam paraply!“

„Na must juo galle oazok love!“ vastedi muttom vilggisvuovtag nieiddamanna.

Mutto su vieljak ja erinoamačet su boarrasæmus viellja bigje dam aibas vuosta.

„Ače ja ædne æddoba! Ja jos don ittači vel ik buvte dam ruoktot — —?“

„Noabai dalle, jos mon saddisim dam ruoktot, dievva silbaruđain?“

Barnas bardi su oaives æppedemin. „Daggaras sanek læk hui gæppasak cækket“, čurvvi son.

„Im mon almake sate dego ærage suola valddet paraplya lovetaga“, jiednadi kæisar ješaldsesis, gutte galle æra ja vuokkasæb aige vuolde lifei adnam hui snotasen damlagas dapatusa. Dat vilggisvuovtag nieiddamanna læi almaken dat, gutte galgai dam gačaldaga: „Dat olmairieppo njuoska juo aibas eada!“ celki son.

Go dal dat nuoramus bardne geiggi kæisari paraplya, de celki son vela: „Mi luoikkap dam dudnji, mutto ale dagat dam fal misterit; muđoi saddap mi buokak ranggjuvvut.“

Kæisar loppedi bassajet, atte son aiggo læt varrogas daina, ja dal gačai son ruoktot su gardde-masas, gost su gonagaslaš olbmuk imastallamin oidnek su boattemen, lakkanæmen oktan daina ruksis, bombul-linest rakaduvvum bæras-paraplyain.

Dasto maŋŋelaš bođiga maida doi manai vanhem-guovtos sidi, aibas eadanjuoskasen. Nubbe bæive, go ain arvi sæmma lakai, riemai ače oc-cat paraplya. Manak ferttijegje dal muittalet, atte si legje luoikkam dam muttom amas ja dovd-damættom olbmai. Ače riemai dallanaga doal-lagoattet su ačalašvuodas viessorievte, mutto de fakkistaga orrosti okta vavdno olgobællai uvsas, ja guokte olbma loaidasteiga erit vavnuost. Vaive

čada racaiga soai dal vavnost erit oazžot dam stuora, ruksis paraplya, mi læi rabastuvvum læbbot, ja njalmebælle jorggaluvvum bajas; ja dat nana tōija (lidne, mast paraplya læi rakaduvvum) oroi, dego juo lifei ferttim gaikkanet dam stuora, selgis silbbarutta-slumpa (čoma) vuolde.

„Mu ustebidam,“ celki nubbe dain olbmain, „kæisar Josef sadde digjidi paraplya ruoktot, maid di usteblašvuodain luokaidok sudnji ikte, ja gitta din dam dago oudast, go son maida dallanaga daggo bokte ollasutta su loppadusas.“

Vuovdde-gætte vaivas bæras imastalai dam gukka; maņemusta algge si avvodet alla avvojenain. Dastgo i dat læm nuft ucca obmudagaš, mi dam lakkai læi boattam sin gieđaidi. Ja si buristsivdnegegje dam buore kæisara, gutte nuft gonagaslaš lakkai læi balkašam ovta ucca balvvalusača.

O. Th.

Oamedovdo bagjeli guoddalægje
duodastus.

Go mon legjim oappa-skuvlast, de muittali mu oapatægje ovta muittalusa muttom Englanda olbma birra, gutte læi sagga rigges, ja gutte læi jottemen India-ædnamest Asia mailme-oase lulligætteen. Daid baikid, maid son jōdi, im muite sat dal namatet.

Go son dal muttom gavpugest galgai vuolgget muttom gilddi, mi læi ollo milaid ædnami siste, de occagođi son aldsestis dokko oapestægje. De botte guokte olbma su lusa, guđek falaiga jeečasga oapesen vuolgget. Go son dal i dattom miedetet valldet æmbo go ovta oapestægje, de sarnoiga soai, atte sodnost goabbašagain læ ucanaš æran dam guovlost fidnat, ja damditi soai aiggoba læt hui halbek oappas-balkkai, nuft atte soai soabaiga vuolgget oapesen bælle-nuvta; — ja dam lakkai vulgge si dal matkai buok golmas.

Matke alggogæest læi balges buorre, ja ollo legje sidak balgga goabbaš bælede; mutto maņestaga vuorjogotte sidak ja maņemusta nokke. Balges maida saddagođi hæjob ja hæjob. Maņemusta riemai dot Engelas olmai æppedisgoattet balgga harrai ja arvvalisgođi, atte dat i daide

læt rievtes balges. Oapestægjek duodasteiga, atte balges læ rievtes balges; mutto go balges hegjoni æmbo ja æmbo ja doalvvogođi sukkis muorruvuovde guvllui, de datoi dot Engelas olmai jorggaleet. Oapestægje-guovtos duodasteiga, atte balges læ riekta ja sadda fastain buorebun, go si bottek nubbe bællai dom vuovde.

Go si dal botte gasko vuovde, ja balges aibas nogai, de datoi dat Engelas olbmai ainas jorggaleet dobbe erit; mutto de valdiga oapestægje-guovtos su gidda ja anoiga sust ruđaid erit, ja dal dieđeteiga soai sudnji, mi sodno oaivel læ, namalassi atte valldet sust erit hæga. Son rokkadallagođi dal su hægas oudast, ja maņemusta loppedi son addet buok su ruđaides, ja anoi njuorraset sæstet su hæga, juobe su aka ja manai ditige, ja loppedi maida sodno læt rangastkætta; mutto dat i væketam maidege. Soai dušse vaste-deiga sudnji, atte læ vægjemættom sudnji dam dakkat, atte javotaga orrot; eisevaldde dam oazžo diettet, ja soai saddaba rangastuvvut; buoreb læ, atte soai javkkadæba su erit sodno čalmidæsga oudast.

Go soai valdiga nibidæsga ja aito galgaiga su æggit, de son čurvvi alla jienain daina doavvagin, jos daidasi soames læt dain lakkasin. Aito de girdelegje moadde biččosa bajas muttom miestagest. Go son oini daid loddid, de celki son: „Dam baikest i læk oktage olmuš æreb dodno, gutte oainasi dam, maid doai dal dakkabætte, ja gutte dieđasi mu akkai ja manaidi muittalet, gosa mon læm saddam; mutto dok loddek galggek læt mu bælest duodastægjen dodno bagjeli muittalet, maid doai læppe dakkam, ja dak galggek dieđo doalvvot mu akkai ja manaidi Englanda ædnamest, vai dak maida ožžuk diettet, gosa mon læm saddam.“ Æba soai damditi vuttivalddam su sanid; mutto soai goddiga su ja valdiga su ruđaid.

I oktage dieđostge diettam dakkat jæro dom olbma hæga maņnai, ige oktage addim maidege bahaid jurdašet dom guoktasa harrai; soai gavvellet eliga; — mutto maņestaga, maņestaga riemaiga soai ællegoattet javalazat ja saddaiga vela arvost adnujuvvum maida aleb gærde olbmuin.

De muttom bæive gavnadi nubbe dain muttom amat-olbmain gavpug-gata alde ja saddai suina sarnodet. Dat læi aito ouddalas gaskabæive. Go dal dot olmai aigoï ain vuolget, de goïoi amat-olmai su æuvvot mieldes gaskabæivve-mallasidi, masa son dieðostge sagga likoi, go son daggaras alla gudnest dollujuvvu. Dai moadde-slai borramusai særvest legje maida moadde smavelis lodde-goroða. Go si dal ðokkanegje bævd-dai ja algge borragoattet, de valdi maida guosse ovta dain lodde-gorodin su tallærkas ala. Go son riemai ovta bitta æuoppat dast luovos, de jærrala son isedest, mak loddid dak læk. Amat-olmai vastedi, atte dak læk biðosak, maid son likkoti oažžot oastet muttom davggebaðest ikti. De sov-kudi su gaskabæive guosse, gæati nibe ja gaffala tallærka ala ja bakkodi: „Vuoi! im aibmot mon daid loddid borrat.“ „Manne ik?“ jærrali amat-olmai, ja gæai imastallamin su guoses ala. „Vuoi! im aibmot,“ celki guosse, „dainago bæive galgga boattet, ja daidda odne læt juo boattam, go dak loddek galggek guoddalemin duoðastet mu bagjeli.“ „Man aše gææld?“ jærrali dal amat-olmai.

De guosse i šat sattam læt javotaga, mutto boði dal muittalet dom Engelas olbma birra, gæst son læi hæga valddam, ja gutte su hægariddem-boddostes læi daid loddid æurvom ječas bællai duoðastægjen ja sadnedoalvvon.

Son almostatti dal maida su bahadakko-guomes, ja goabbašagak oažoiga soai sodno ansasuvvum rangastusasga.

O. Th.

L a v l a.

1. Jesus, æajet agjaga,
ruosad varra-ravnje,
mi Golgata muitota
ja muo suddost raidne*)!

Koarra:

Ruosad bakt', almi sist jovsam vuoiñadusa.
Dobbe dudnji, Bæstaçam,
lavlom ramadusa!

*) buttesta.

2. Arbmo-guovso ruosastad
læ mu oudi ittam
ja du rakisvuoðastad
munji fabmon šaddam!

Koarra:

Ruosad bakt', almi sist, j. n. v.

3. Adde ruosad muito læt
alo jurddagestem,
vai dam sist mon višsalet
aiggam golatalam!

Koarra:

Ruosad bakt', almi sist, j. n. v.

4. Ruosad-famo rokkusin
vuorddet alo væjam
bæive boattet æuovggasin,
go mon jovsam balkkam!

Koarra:

Ruosad bakt', almi sist, j. n. v.

O. Th.

I b m e l a o u d a s t o a i d n e m.

Okta bappa suvveti ječas gavpugest rasta ovta sullui favllai. Dam ucca vadnasaža manne-gæest ðokkai hævedsmanne, oudan guokte olbma, aæe barnines, gudæk sugaiga. „Don læk vuot nu moraslas, Lasse“, dajai bappa dam boarrasebbui. „Jo“, vastedi olmai, „lægo dat imas? Dalvve boatta, ja moft galgas gævvat mu viða uccakazži? Mon morastam iððedest gidda ækked ragjai.“ „Mutto dam don ik galgase“, dajai duot; „alma bæste dagja: „Allet morast!“ „Daid sanid mon im læk goassege ibmerdam. Mon aico galgasim bigjat ječeam laikotallat, balkestet mu moadderuttaskillegaža hokkai vaiko masa ja diktet dam læt Hærra ašsen, jogo akka ja manak miust galgase nælggot jamas?“ „Ale, ale nu, mutto biset, Lasse!“ æurvvi bappa fakkistaga; „mi luoittepgusto jura njuolgga duoi lassai ala; gost dust læk goit æalmek?“ „Mi dat lassain munji gusto?“ vastedi Lasse avvirmættomet; „dat læ hævedsmanne ašse.“ „Daga gædnegasvuoðad, Lasse“, ravvi bappa vela duoðalažabut; „ale dal ðokka

-dast ja gavka aibmoi! Ikgo don oaine lassaid? Mi gal jur hævvanep, jos don buorebut ik passe bargod.“ „Dakkat gædnegasvuodas, passit bargos,“ roaggatalai Lasse; „maid don, aggja, daina oaiveldak? Ingo mon barga jura heggusi? Daidasim mon galggat væketet vel stivrritge?“ „Jo fal“, vastedi bappa; „daga dam, de mi ollip likkolažat mærrabaikkai.“ „I, olbmaam,“ vuostaldi dat nubbe; „dat i gal ollo væketivee. Juokkehas dakka bargos, de gævva buok burist. Hævedsmanne eokka stivrranin ja mon airoin; dat læ dabalas mæra alde; muđoi dat i dokke.“ „De nu, Lasse,“ vastedi bappa mogjusemin; „ale ane bahan; mutto jura nu dat læge vierro Ib-mela rikastge. Barggam, dat gal læ du ašse; dam don galgak dakkat nu ollo go jo nagadakge; mutto buok morrasa dam harrai, jogo du barggo galgasi hæjot likkostuvvat, daihe jogo don galgasik oladet, maid don læk aldsesad mærradam, dast don gal oažok ječad sæstet ja suovvat dasa, gutte eokka stivrranin, ja gæn birra læ eallum: „Bigjet buok din morrasædek su ala! Dastgo son adna fuola din oudast.“

„D u p p a k v a i b m o.“

Doaktarak muittalek, atte ollo olbmui læ, maid si goeuk „duppakvaibmon“. Olbmu vaibmo læ rašes dingga, mi i gierda nuft ollo. Hægga orro vaimost, moft dat dakka su dagos. Jos olbmuk alo dam muitase, de si saddase varrogasabun vaimosek harrai. Dalle æi anašege nuft ollo vine æige duppaka. Dastgo goabbaš dak dingak læba vahaglažak vaibmoi. Dat, gutte adna mendo ollo duppak, oažžo farga vaibmoravkkem; dat, gutte semma aige boastot adna sikke duppaka ja vine, oažžo „buoides“ vaimo, ja dalle jabmem satta boattet dego bissoluođđa su bagjeli. Duppak ja vidne læk varalaš vašalažak, dainago mirkko læ, ja jos mi sisamek oažžop mendo ollo dam mirkost, de dat — fakkistaga daihe mašestaga — godda vaimo ja oktan daina hæga. Varot ječad damditi sikke duppakvaimost ja vidnevaimost!

Kristiania almugskuvlak.

Atte Kristiania læ saddam stuora gavpugen, oidnujuvvu maidai skuvlla- ja skuvlamannalogost. Mannam jage loapast legje dobbe 17 stuora skuvlladalo, dain daloin oapatuvvujegje 24,264 mana. Juokke skuvllastobost legje 34 arvo mana. Gædnegasak skuvlli boattet legje 30,873 mana.

Dak manak, guđek moaddelagas asi diti æi ollinge skuvlli boattam, legje 144.

Bissovaš loikasvuoda diti skuvlas harrai sakkotalle 14 vanhema, 2 gidda 25 kruvna ragjai. Golmas æi dattom makset. Dak dubmijuvvujegje ja ferttijegje dasa vela makset aše golatusaid.

Skuvllamanai mænnodæbme læi ænas oase dafhost duttadægje. 219 guoddaluvvujegje eisevalde ouddi værredagoi diti. 18 mana, guđek æi læm vela dævddam 15ad jage, rangastuvvujegje; 5 ganda sadde rissijubmai, ja 12 ganda ja 2 nieida bigjujuvvujegje giddagassi! Hæjos sida ja sivotesvuoda diti sadde 45 mana bigjujuvvut abmasi halddoi vaivaskasa golatusa ala.

Dainago si æi dattom skuvlli mannat ja hæjos gævatusa diti bigjujuvvujegje 72 ganda nagoskuvlli.

Moaddelagaaak.

Troandemest dollujuvvui juli mano algost stuora mišsoneoakkem, gosa min ædnam moaddelagas mišsonsærvek legje vuolgam masa 600 servolaža. Si læk dal mærradam, atte dat mišsonskuvlla, mi Stavangerest dollujuvvu, ja gost dal arvo mielde 10 nuorra olbma læk gærggam mišsonæran olgussaddijuvvut, galgga bisotuvvut, ja atte uccemusta 10 æra galggek oppui valddujuvvut. Si læk maidai mærradam, atte Darolaš mišsonsærve, nuft farga go rafhe sadda, galgga mišsonbargo algatet maidai Kinast. Goas rafhe Kinast sadda, i læk buorre diettet. Orro, dego fast saddasi moivve ja vuostehakko dobbe, go Europalaš ja Amerikanalaš soattevægak eritvulggek.

Boarsoatte i aigo goassege hæittet. Oppeti Engelas telegrammak muittalek, atte dal loappa læ lakka boattam. Mutto nubbe bælest gullu fast, atte Boarak æi aigo rafhe dakkat, ouddalgo olles frigjavuotta ja jesraðalasvuotta læ sigjidi mieðetuvvum. Dat boares president Krüger, gutte vela ain læ Europast ællemen, læ dat buok-garrasæmus rafhe vuostai.

Muttom amas bakensullust muittaluvvu, atte guokte Engelas missonæra ja 11 ærrasa læk goddujuvvum ja borrujuvvum bakenin. Maidai Kinast gullu fast missonærsorbim birra.

Duiska-ædnam kæisar, Vilhelm d. nubbe, læ vela dam jagege boattam min ædnami gææat dam hævasvuodaid. Maidai dat oðða Engelas dronnig boatta Norggi.

Amerikast læ læmas suorggadlas bakka. Ollok læ bæivas goarddem diti jabmam, ja buocce-viesok læk dievva. Buokak, guðek mattek, batarek mærragaddai.

Maidai Troandem guovlost gullu mendo stuora baka birra. Mutto muðoi — maidai Finmarkost — orro saddamen buorre jakke ædnam alde.

Loddobivddo Finmarkost 1901.

Giðtabivddo Finmarkost læ dam jage læmas buok hæjomus. Go bærraigææam nogai d. 22 juni, læi bivddum dussefal 17.715.650 kilo. Man hæjjo læ læmas, dam mi buoremusat oaidnep, go mi værddedep oudeb jagiguim.

1896 bivddujuvvui arvo mielde 40 million kilo

1897 —,,— —,,— 31 —,,—

1898 —,,— —,,— 21 —,,—

1899 —,,— —,,— 20 —,,—

1900 —,,— —,,— 33 —,,—

Davalazat bivddu nabbo dalle arvo mielde 29 million kilo, ja dam jage læ saddam dusse bagjelas 17 million.

Guolek læk læmas, dat læ visses, sikke Oarje-Finmarkost ja Nuortta-Finmarkost. Mutto dak læk læmas nuft gukken favlest, atte vadna-

sak æi læk ollim dokko, ja dasa vela læ hæjosdalkke læmas hettitussan. Njuorjo boði maidai dam jage ja aji gulid erit. Hadde læ læmas buorre.

Gæssebivddo, mi dal læ alggam, orro buorren saddamen, ja Ruosak læk dam jage halbek.

Gagjom-ašše.

Darolās gagjomsærve jakkegirjest oidnujuvvu, atte gagjomskeitat dam jagest 1900 læk gagjom 234 vadnasa ja dai olbmaid — okti buok 746 — ja 16 skipa ja 155 skipa-olbma. Dasa vela læk dak sisagæssam ja væketam 4061 vadnasa oktanaga arvo mielde 11000 olbmain, ja væketam 92 skipa, mai alde legje 690 olbma. Dast i læk rekijuvvum, go skøitai hævedsmannek læk æallam: „ollo vadnasid, ollo skipaid“. Okta skøita „Nordland“, cuovkkani Kelviki, — dam sagjai læ dal oðða skøita tinggujuvvum.

Landstad nr. 111.

Nuotta: L. M. L. koralgirje, nr. 92.

O Jesus, varjal vaibmom nuft,
att' himok æi muo fille,
ja dam mailme morrasak
æi sillum vahagatte!

Muo væket, vai,
go duobmo læ,
mon iloin matam bissot!

De adde muo

du almestad

du agalazat gittet!

„Sami Usteb“ matta dinggujuvvut juokke poastarappe bokte, go jakkodagast maksujuvvu 80 evre.

Dat boatta ovta gærde juokke manost.

Prenteduvvum Tromsapoasta
prentedam-viesost.